

Măgarul

Cristi Zancu

Măgarul

Nimic din ce e bun in mine,
Rușinat mă uit, nu-mi aparține..
Peste sufletul curat născut
Pune omul clei și lut.

Uite-așa mă trec prin viață,
Surd, orb, mut, măgar prin ceață,
Mă lovesc de-o zi pe alta
De măgari ce dau cu dalta.

Ne cioplim in piatră ură
Ne rănim fără măsură
Și ciocan după ciocan
Sare lut din prostovan..

Fiecare izbitură
Mă transformă in sculptură,
Fiecare bâlbă rea
Stupe aur pe piatra mea.

Și apoi măgarul bun,
Ce îl văd mai clar pe drum,
Îmi zâmbește dragăstos,
Dezgolit, evlavios..

Nu știam puterea lui
Când deodată mă despoi
Și de cleiul cel rămas,
Gura parcă-mi prinde glas.

Mă privesc in balta clară
Mai mult om decât o fiară
Cum din mamă m-am născut,
Fără clei și fără lut.

CZ